

FEHÉRVÁRI

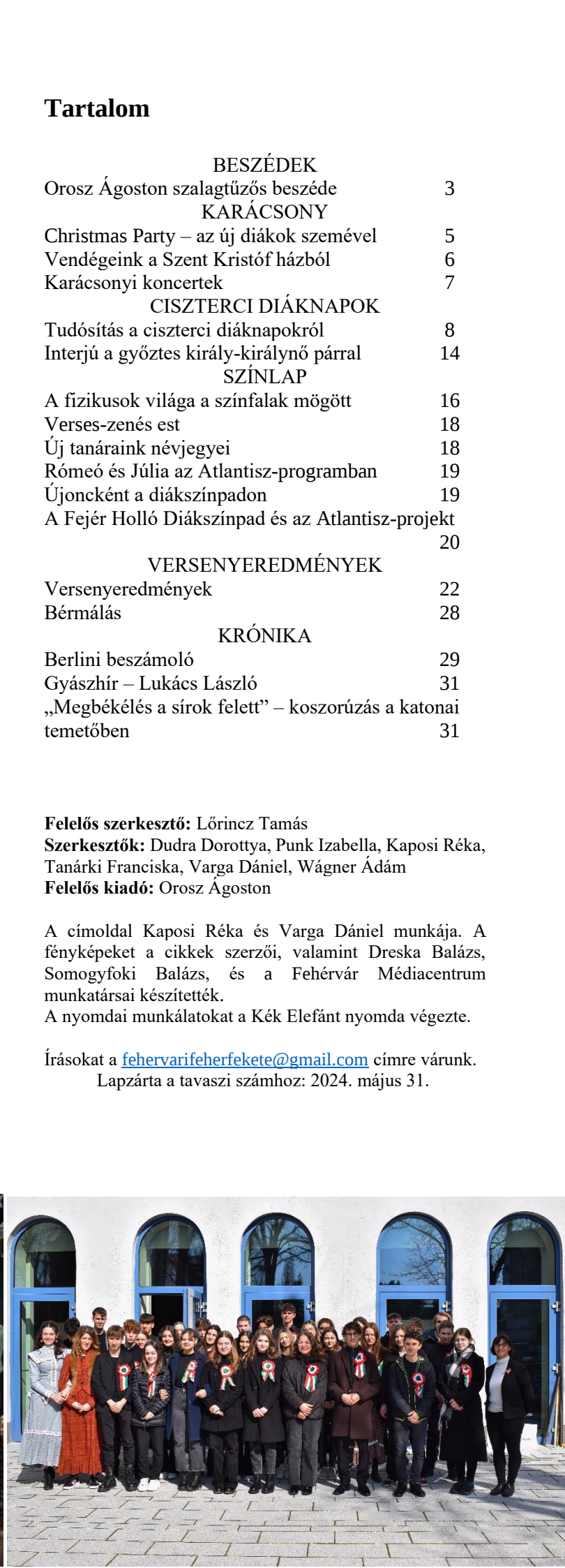
FEHÉR FEKETE

*Szalagavató,
kulturális és egyéb programok,
diákélet*

Diáknapok

ÉS A 12.C OSZTÁLY MEGHÍVÓRÖZÉSE

Tartalom

BESZÉDEK	
Orosz Ágoston szalagtűzős beszéde	3
KARÁCSONY	
Christmas Party – az új diákok szemével	5
Vendégeink a Szent Kristóf házból	6
Karácsonyi koncertek	7
CISZTERCI DIÁKNAPOK	
Tudósítás a ciszterci diáknapokról	8
Interjú a győztes király-királynő párral	14
SZÍNLAP	
A fizikusok világa a színpalak mögött	16
Verses-zenés est	18
Új tanáraink névjegyei	18
Rómeó és Júlia az Atlantisz-programban	19
Újoncként a diákszínpadon	19
A Fejér Holló Diákszínpad és az Atlantisz-projekt	20
VERSENYEREDMÉNYEK	
Versenyeredmények	22
Bérmálás	28
KRÓNIKA	
Berlini beszámoló	29
Gyász hír – Lukács László	31
„Megbékélés a sírok felett” – koszorúzás a katonai temetőben	31

Felelős szerkesztő: Lőrincz Tamás

Szerkesztők: Dudra Dorottya, Punk Izabella, Kaposi Réka, Tanárki Franciska, Varga Dániel, Wágner Ádám

Felelős kiadó: Orosz Ágoston

A címloldal Kaposi Réka és Varga Dániel munkája. A fényképeket a cikkek szerzői, valamint Dreska Balázs, Somogyfoki Balázs, és a Fehérvár Média centrum munkatársai készítették.

A nyomdai munkálatokat a Kék Elefánt nyomda végezte.

Írásokat a fehervarifeherfekete@gmail.com címre várunk.

Lapzárta a tavaszi számhoz: 2024. május 31.

Orosz Ágoston igazgató úr szalagtűzős beszéde 2023. november 26-án

„Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!”

Tisztelt Ciszterci Közösség!

Ünnepi lélekkel köszöntöm kedves Mindnyájukat.

Isten házában közösen ünnepeljük érettségi előtt álló tanulóinkat.

Szalagszentelő szentmisénk után – melyet Szlama Ákos atya celebrált – megkapjátok érettségi szalagotokat.

Szeretettel köszöntöm végzős növendékeinket és osztályfőnökeiket

a 12.a osztályt és Borbélyné Rostaházi Krisztina tanárnőt,

a 12.b osztályt és Berta Annamária tanárnőt,

a 12.c osztályt és Nádasi Richárd tanár urat.

A szalagtűzés az itt felsorakozó gyönyörű lányok és elegáns fiúk életében a felnőtté válás első lépcsőfoka, melyet néhány hónap múlva követ az érettségi vizsga.

A szalagtűzés mérőföldként megálló pillanat. Érettségünk jelképe.

A jövő az iskolapadban kezdődik, ezért értékmérő pillanatok ezek.

Országunknak nagy tudással rendelkező, logikusan gondolkozó fiatalokra van szüksége. Tőletek várjuk, hogy jobba legyen a világ. A sikeres érettségihez és felvételihez az előttek álló hónapokban vasszorgalmat és kitartást kérek.

A Templom és az Iskola - Iskola és Templom életterünk, mindenek forrása.

Reményik Sándor szívhez szóló versével kérlek benneteket:

„Ne hagyjátok a templomot.

A templomot s az iskolát!”

Jézus szabad akaratot adott nekünk. Önálló döntésekként választottátok Ciszterci Szent István Gimnáziumunkat. Iskolánk szeretettel vár vallási - világnézeti és hitbéli megkülönböztetés nélkül minden jóakarató embert. Alma Máterünk az iskolaépítő, a legszebb álmú kultuszminiszter, Klebelsberg Kuno iskolája.

„Az életünk első tizennégy évében szinte minden eldől. A génjeink, a környezetünk, a szüleink viszonya, az iskola és mindaz, amit addig tapasztalunk a világban: ezek határozzák meg, hogy milyen emberek leszünk.” – nyilatkozta Karikó Katalin, Nobel-díjas biokémikusunk.

Kedves Végzős Diákok!

Az oktatás és nevelés terén az „ép testben ép lélek” szellemiségében - a sport, a kultúra széles sávján is tündököltetek.

Jeles helyet kaptak diákéveitekben az osztálykirándulások, köztük az almádi Ciszter tábor.

Gimnáziumi éveitek idején rendezték meg Budapesten a 34. Eucharisztikus Világkongresszust. Nagy megtiszteltetés volt Ferenc pápa látogatása. Ezen mi is képviseltük magunkat.

Örömteli közösségi ünnepeink voltak a ciszter iskolák Ciszterfesztjei. Új megszólalásunk modern stúdióink segítségével a Mária Rádió adásaiban való részvételünkkel. Kiemelt tevékenységünk a nemzeti ünnepek méltó kivitelezése. A legutóbbi, az okt 23-i az Országalmánál a Fehér Holló Diákszínpaddal. Szünni nem akaró hatalmas vastapssal köszönte meg a közönség. Vallási ünnepeink közül kiemelkedik a karácsony – a születés ünnepe ciszter templomunkban énekarunkkal, zenekarunkkal.

Színes ciszteres éveiteket megpróbáltatások is nehezítették.

A ti évfolyamotokat terhelte meg legjobban a Covid. Alig kezdtétek meg a tanévet, máris digitális oktatásra kényszerültünk.

„A karantén elviselése is életfegyelem és megküzdőképesség függvénye”

- jelezte Bagdy Emőke szakpszichológus

A távoktatás a közösségépítést nagyon megnehezítette. Az iskolabővítés és a Bartók Béla tér felújítása is a szorgalmi időtökre esett. Tanultunk, és vele párhuzamosan építkeztünk.

Helytállásunk, életerőnk, életbátorságunk és hitünk próbája volt.

Tisztelt Szülők!

Együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet. Összetartozásunk alapvető értékei:

a hűség, a hit és a krisztusi szeretet.

Ahogy ciszterci templomunk és gimnáziumunk ajtaja nyitva áll minden nemeslelkű, tisztaszívű ember előtt, úgy a szülők ajtaja is legyen mindig tárva-nyitva gyermekeik előtt. Légyen bár az akár a bibliai tékozló fiú is. Szülői érzelmeink megnyilvánulásának felsőfoka a feltétel nélküli szeretet.

Ez a várakozás legyen kölcsönös. Gyermekeink ajtaja is álljon mindig nyitva szüleik számára. A szabad akarattal személyes felelősség is jár. Ez azt jelenti, hogy vállaljuk saját döntéseinket, és tiszteljük mások akaratát.

Közös felelősségünk az egészséges egyensúly megtalálása a gyerekek szabad akarata és a gyereknevelés között.

A szeretet kultúrája az élet kultúrája.

Szent Pál a Szeretet Himnuszában írja:

*„Megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három,
de közülük legnagyobb a szeretet.”*

Kedves Szülők, Tanártársak!

A szalag bennünket is figyelmeztet arra, hogy végzős diákjainknak – egy fontos életszakasz végéhez közeledve – még több biztatásra, szeretetre, odafigyelésre, olykor-olykor figyelmeztetésre van szükségük.

Kérjük, álljanak gyermekeik mellé a hátralevő félévben, és kitartóan segítsék az utolsó megmértetésre, az érettségire és felvételre való készülésüket.

Ebben a rohanó világban töltsünk el egymással minél több minőségi időt.

Mindezek feltétele: A BÉKE! Az emberélet tisztelete.

„Uram, adj békességet

a Kárpátok között!

Sehol még földet annyi

könny s vér nem öntözött.”

-Így foháskodik Wass Albert A bujdosó imájában

„Minden ember élete szent!

A fegyverek soha nem fognak békéhez vezetni.

Elég volt! Elég, testvérek, elég!”

- ismételte a pápa a Szent Péter téren vasárnap.

„A békéhez nem bombák kellenek, hanem jóakarát és emberi együttérzés.”

- ez Szent-Györgyi Albert gondolata

Kedves Ballagó Diákok, Vendégek, Szülők, Rokonok, Pedagógustársaim!

Örüljünk, gyönyörködjünk 101 fő felszalagozott érettségiző diákunk láttán. Érezzük együtt a felnőtté válás varázsát! Legyünk büszkék rájuk!

Töltsön el bennünket a közösen megtett út öröme!

A következő héten fogadják szeretettel felújított sportcsarnokunkban végzős évfolyamaink gálaműsorát. Csodáljuk meg gyermekeink erőfeszítését, fedezzük fel bennük a szunnyadó tehetséget, ahogy eddig számunkra ismeretlen területen is megcsillogtatják képességeiket.

Örömteli együttlétet kívánok!

Kedves Végzős Diákjaink!

Selmebányai köszöntéssel zárom ünnepi köszöntőm:

VALETE!

Éljetek boldogul!

Christmas Party (az új diákok szemével)

Előző iskoláinkban nagy hagyománya volt a karácsony megünneplésének. Természetes dolog volt, hogy az osztályban karácsonyfát állítsunk, és megajándékozzuk egymást.

Amikor új osztálytársaink először meséltek a „ciszteres” Christmas Partyról, nem igazán tudtuk elképzelni, hogy mi is lehet ez valójában, hiszen az előző iskoláinkban nem volt hasonló esemény. Karácsony közeledtével angoltanárunk, Molnár Ferenc segítségével el is kezdtük a gyakorlást. A gyakorlatban ez úgy történt, hogy angolórák elején mindig elénekeltünk egy-egy angol karácsonyi dalt.

Ez nekünk, „újaknak” nagyon tetszett, igazán jó ötletnek tartottuk, egyrészt azért, mert észrevétlenül fejlesztette nyelvtudásunkat, másrészt pedig szórakoztató is volt. Alig vártuk már, hogy angolóránk legyen, és a tanár úr bemutassa az újabb éneket. Azon vettük észre magunkat, hogy már otthon is ezeket a dalokat énekeldük, a bevásárlóközpontban a hangszóróból hallható zenét dúdoljuk. Egyre jobban vártuk a nagy eseményt.

A party napja 2023. december 18-án jött el. A díszteremben a színpadon felállt a „zenekar”, amelynek igazgatónk és angoltanárunk is tagja volt. Nagy megtiszteltetésnek tartottuk, hogy igazgató úr is ilyen aktívan részt vett ezen az eseményen. A nézőtéren mi, diákok énekeltük azokat a számokat, amiket a színpadon játszottak. Jó volt látni, hogy kicsik és nagyok egyaránt felhőtlenül boldogok és vidámak.

Külön élvezetes volt, hogy egy-egy zeneszám között Neil tanár úr karácsonnyal kapcsolatos kérdéseket tett fel a diákoknak. Amennyiben erre valaki jó választ adott, úgy édességet kapott jutalmul.

Jó érzés volt számunkra, hogy minden lejátszott dalt el tudunk énekelni angolul. Az külön tetszett, hogy a diákok együtt alkothatták tanáraikkal ezt a produkciót, a végén az egész iskola részese lehetett valaminek, ami a karácsonyi csodavárás egy darabkája. Ekkor ébredtünk rá igazán, hogy ebben rejlik a közösség ereje.

Új diákként, ha összegezni szeretnénk ezt az eseményt, úgy fogalmazhatnánk, hogy a „ciszteres” Christmas Party egy kis karácsonyi csoda ebben az iskolában.

Schieder Orsolya 9.b

Vendégeink a Szent Kristóf házból

Az elmúlt hónapokban két alkalommal is vendégül láttuk iskolánkban a Szent Kristóf ház lakóit/gondozottjait: december 20-án és január 25-én. Összegyűjtöttük néhány osztálytársunk véleményét erről a találkozásról:

Igazat megvallva elsőnek érdekes, de tanulságos esemény volt, mert sok kedves, érdekes embert ismerhettem meg aznap. Az első alkalommal sajnos nem tudtam ott lenni, mert akkor pont hiányoztam, ezért most úgy voltam, hogy miért ne próbáljam ki. Szerintem sokan lenéznek a sérült embereket, de valójában mi is tudnánk tőlük egy-két dolgot tanulni. Így összegezve én élveztem ezt a napot, és jövőre is fogok jelentkezni erre.

Számomra nagyon kellemes élmény volt a Kristóf Házból érkező fiatalokkal való programokon együtt lenni. Nagyon érdekes volt látni, hogy ők mennyire vidámak mindig, és hogy milyen bátrak. Ráadásul nagyon aranyosak is voltak, és rendkívül jókat lehetett velük beszélgetni. Ezért nekem ez egy nagyon szép emlék...

Egy kivételes élmény volt a Szent Kristóf ház gondozottjaival való találkozás, amelyen részt vettem. A rendezvény rendkívül inspiráló volt, és meghatározó élményt nyújtott mindannyiunk számára. A résztvevők mind aranyosak voltak.

Ez a két alkalom, amit ezekkel az emberekkel tölthettem, számomra nagyon pozitív volt, ugyanis jó volt látni, hogy ezek az emberek mennyi mindennek örülnek, és feltétel nélkül szeretnek mindenkit. Nincs bennük rosszindulat, mégis sokan rosszallóan néznek rájuk, pedig ők is értékesek. Én személy szerint bármikor újra találkoznék velük.

Léhner Dóra 9.c

Karácsonyi koncertek

2023 decemberében iskolánk kórusai nagyon elfoglaltak voltak. Évek óta hagyományosan a téli szünet előtti utolsó héten tartjuk karácsonyi koncertünket, melyen a Ciszterci Gyermekkar és Vegyeskar mellett mindig vannak meglepetés-fellépők is. De mielőtt ehhez a fináléhoz érnénk, vegyük sorra, hogy milyen fellépési lehetőségek voltak az idei téli szezonban.

A megszokott adventi gyertyagyújtásaink idén is változatosra sikerültek. Például új színfoltként az első alkalmon a 6.évfolyamosok csengettyűzenekara zenélt. Az ismert karácsonyi dallamok csengettyűn, több szólamban való megszólaltatása nagy sikert aratott, és mivel az előadás ki volt hangosítva, minden osztályteremben hallhatták.

Pár nappal később a Polgármesteri Hivatal ablakában, az adventi ablaknyitáson is szerepelt a zenekar. Ugyancsak a 6.b osztályból kerültek ki népdalos énekesek, akik betlehemi énekeket énekeltek dec.15-én ugyanitt, a Városházán. A lelkes diákok nem ijedtek meg a rossz időtől sem, dacolva a jeges széllel, a hivatal emeleti ablakából énekeltek a betlehemi dalcsoportot.

Dec. 11-én, 18-án és 19-én is zenéltek zenészeink és énekesek az iskolai gyertyagyújtásokon.

A dec.17-én, két nappal az iskolai koncert előtt, a 3. adventi vasárnap estéjén Bodajkra utazott a Vegyeskar, ugyanis meghívást kaptunk a Bodajki Mindenkor Segítő Szűz Mária kegytemplomból erre az alkalomra. A kórus előadásában karácsonyi és adventi dallamok hangzottak el, Moharos Sándor tanár úr kísért bennünket zongorán. A baráti meghívásnak nagyon örültünk, és az ígéretet, miszerint a következő évben is találkozunk ugyanott, elraktároztuk a szívünkben.

Az iskolai koncerten elsőként a Gyermekkar énekelt, produkciójukhoz a csengettyűzenekar is bekapcsolódott, valamint a betlehemesek is elénekeltek dalaikat. A Vegyeskar fellépése előtt a meglepetést végül egyrészt a tanári kórus szereplése jelentette, illetve a remek hangú gimnazista fiúink férfikara, mely 3-4 szólamban is énekelt úgy, hogy valószínűleg az est legizgalmasabb megszólalása lett az övék. A duett és tercett a műsor közepe tájékán üdítő változatosságot hozott a hallgatóság számára, számomra pedig újabb tervek fontolgatására adott okot, így már most újabb kisegyettesek összeállítása szerepel a jövő évi koncert-terveim között.

Radics Éva

Farsangi királyság, karneváli forgatag Összefoglaló a 2024-es Ciszterci Diáknapok eseményeiről

Mindig izgalmas látni egy iskolai közösségben, hogy hogyan tud ünnepelni. Meggyőződésem, hogy egy iskola lelkülete és arculata nem pusztán az olyan hivatalos dokumentumokból olvasható ki, mint a Pedagógiai Program, az SzMSz vagy a Házirend, és nem is pusztán a kompetenciamérés vagy az érettségi és az egyetemi felvételi eredményei mutatják be. Egy iskola személyisége abban is megnyilvánul, hogy miként viszonyul a nemzet ünnepeihez (ünneplőt követel? egész napra? Közösen ünnepelnek vagy bontottan? saját termükben vagy külső helyszínen? virtuálisan vagy élőben? interaktívan vagy passzívan?) és milyen saját ünnepei vannak, amik csak az övék.

Sokféle diáknapot láttam már: színházba menős kulturálisat, szabad téren bográcsoszos napsütöttés, játékokban megbolondulósat, versengőset, tombolósat, vadat és visszafogottat... De mindegyik más, mert mindegyik saját. Az, ami mi vagyunk. Így, együtt, közösen...

Mármeginthétfő...

A Diáknapok idén is egy teljes hetet ölel fel, szinte leuralja, de valahol jól is van ez így. Kieresztjük a gözt a félévi lezárások után, öcsi/hugi is túl van a középiskolai felvételin, a család most feszülten várja az eredményeket. Jó ilyenkor tombolni, annyi minden van mögöttünk. De a jó káoszhoz káosz mesterek is kellenek, partypartizánok, bulibárók, királyjelöltek... De jó is, hogy itt vannak a végzősök, akik érettségi előtt még egy nagyot akarnak robbantani, hogy nyomot hagyjanak az utókor emlékezetében! Kampánystábok, királyi párok készülődtek már az elmúlt hetekben, és most itt az eredmény: az iskola tele van lufikkal, plakátokkal, papírfáklyákkal és persze készülődő programokkal. Az Instán lehet jelentkezni a Fifa-bajnokságra (egyéni és páros meccsek), Hegyi Laura tanárnő készíti a szabadulószoját, a földszint zöld-barna, az első emelet fekete-piros, a második fehér-zöld színekben pompázik, harsányan hirdelve az osztályokat, akik ezen a héten a folyosók urai lesznek!

Talán még nem mindenkinek tiszták a nevek, de délutánra minden világossá válik, amikor 14:15-kor a tanári erkélyen Orosz Ágoston igazgató köszöntő szavaival megnyitja a Diáknapokat (mert ilyenkor a legjobb ugye igazgatónak lenni, ahogy beszédében is kiemeli) és bemutatkoznak a hercegi párok, akik a 8. évfolyamból kerültek ki (3 pár az A-ból, 3 pár a B-ből), a rendezvény koronájaként pedig megjelennek a királyjelöltek, akik osztályukat is képviselik, így érdemesek arra, hogy nevük itt is öröklétig fel legyen jegyezve: a 12.A-ból Marczinkó Kata és Részeg Ákos, a 12.B-ből Czvikli Viktória és Virányi Gergely, a 12.C-ből pedig Povolács Míra és Elbert Máté.

Egy vérből valók...

A végzősök ezen a héten kicsit jellemzik magukat, jellemzik az itt eltöltött éveket. Ez elsősorban nem egyéniségekről, emberekről, hanem közösségekről szól. Persze, minden közösségnek kellenek arcok, minden közösségben vannak harsányabb és csendesebb tagok, de mind tudjuk, hogy egy ADC sem ér semmit a Support nélkül.

Persze, jellemezve vannak már ők. Évekre visszamenőleg látjuk a jegyeiket, az országos méréseken mutatott eredményeiket, láttuk őket a szalagavatón, szakkörökön, iskolai rendezvényeken, külön-külön és egyben is, láttuk, hogy hogyan bánnak a tanáraikkal, megvitattuk a szorgalom- és magatartásjegyeket, tapasztaltuk, milyenek a termeik: láttuk már eredményeiket és botlásaikat egyaránt, de ez nem elég, ők nem ennyiből állnak! És ezen a héten egy kicsit ők vezetnek minket, talán most a legőszintebben önmaguk, vagy legteátrálisabban, nem tudhatjuk. Lehet, hogy az örület színjáték, lehet, hogy ez a valóság. De új a szerep és új az arc, üdítően új, eddig nem látott, és ez a lényeges, erről szól ez a hét: arról, ami egy kicsit nem a jövőre koncentrál, hanem a mostra. Az éppen mostra.

És éppen most Netflix-szereplők vagyunk egy Kőgazdag fiatalok-szerű reality-showban. Vagy katonák, Berta hűséges hívei. Vagy ogrék és más meselények a Shrek-filmek világából. Ezen a héten ezek leszünk, nem többek. Ezen a héten nem lesznek dolgozatok és felelések, ezen a héten egy multiverzumban vagyunk, ahol a szünet izgalmasabb, mint a tanóra, és ahol nem kell hazarohanni délután.

És ez a változás nem csak csendesen, a háttérben zajlik. A tizenöt perces szünetekben kampánybeszédnek vannak az aulában, ahol a jelöltek hangján egész osztályközösségek tesznek hitet nem pusztán önmagukról, de az iskoláról, a közösségről és arról a csodálatos jövőről, amit fiatakként álmodnak. Látszólag felületes kampányszövegek, didaktikus, cukorkadobáló populizmus, de a legmélyén felcsendül egy idea, hogy legyél bár alacsony Napóleon, hagymarétegzettségű ogre vagy paramilitáris szakaszvezető, a legfontosabb, hogy légy hű önmagadhoz, saját értékeidhez, barátaidhoz, közösségedhez, azokhoz, akiket szeretsz és fontosak számodra, hogy közös célok mentén egy jobb és boldogabb társadalmat építhessünk. A húszperces ebédszünetekben pedig a diákság lesereglük a díszteremben, ahol ötperces kampányfilmek következnek, ami nem csak bemutat, de szórakoztat és lenyűgöz a maga történeteivel, humorával, csodáival. Mert ebben a kampányban nem az ígéretek, az üres szövegek dominálnak, hanem a tettek játékos, cselekvő, tevékeny energiája mozgósít: történeteket látunk az ellopott Csimpi tigrisről, a varázsvilágba átbódított osztályközösségről vagy a zenére az iskolai folyosókon lassítva vonuló helyi menő csávókról. Kis

dolgok ezek? Lehet. Értelmetlenek? Lehet. De jó játszani, végre csak lenni, egy kis ideig fokozottabb mértékben, lassabban fejlődni...

Zsúfolt hét és komplex élmények

A Diáknapok mellett (vagy azok keretében, nézőpont kérdése...) különféle változatos programok színesítették iskolaközösségünk életét, vonzottak be minket délután, megnehezítve ezzel a másnapra készülést. Egész héten tartott a FIFA-bajnokság, ahol a konzolhuszárok egyéni- és páros mérkőzéseken is összemérhették e-sporttudásukat, Hegyi Laura tanárnő vezetésével a vállalkozó szellemű csoportokra szabadulószoa várt, szünetekben szólt a zene, ment a tánc, Arnold, a rénszarvas elbűjt, míg Csimpi, a tigris előkerült...

Hétfő délután egy szakkörshow keretében a résztvevők megismerkedhettek az iskolában délután működő szakkörökkel, amit diáktársaik mutattak be saját élményeikkel színesítve beszámolóikat. A barátságos kerekasztal-beszélgetésen megismerkedhettünk a robotikában, a színjátszásban, a vers- és prózáírásban, a csillagászatban, az énekkarban, a cserkészetben és a médiatudományokban (rádiózás és videókészítés) való elmélyedés lehetőségeivel, diáktársaink hozzájuk

A kedd este még tartogatott egy programot a legkitartóbbak számára, Ferenczy Noémi és Radics Éva tanárnők főszervezésében ugyanis A magyar kultúra napjára emlékezve Filter címmel egykori és jelenlegi diákjaink hozták el és mutatták be nekünk legkedvesebb verseiket, hol szavalva, hol énekelve, hódolva ezzel az irodalom mindig megújuló, generációkon átívelő élvezetének. Az est során a legnagyobb klasszikusoktól kezdve (pl. Arany János Toldijának teljes első éneke) egészen a legkiválóbb kortárs alkotókig (Szilágyi Domonkos Takarják be a nagypapát című sokkoló munkája) rengeteg költői hang helyet kapott, melyek eddig az előadók lelkében

fűződő emlékeivel, kalandjaival, azzal a plusszal, amivel ezek a közösségek együtt járnak. Mert itt is, ahogy mindenütt, igazából együtt jó lenni...

Kedden a testneveléstanárok vezette tanári röplabdacsapat derék, szívós, mindenre elszánt tagjai három kökemény meccsben mérték össze erejüket a szintén mindenre elszánt ifjúsággal, akiket a végzős évfolyam képviselt. Mindhárom osztály felállított egy harcedzett együttest, tele a legkiválóbb és lelelkesebb sportolókkal, akik alig várták, hogy megmutassák: aki tudja csinálja, aki nem, az... És itt érdemes is megakasztani magam, hiszen mindhárom meccset megnyerte a tanárválogatott, ékesen prezentálva, hogy az évek, meg a rutin... Na, de kár is itt már vitézkedni, hisz azért a meccsek sem vére mentek, csak 25 pontra...

Szintén kedd délután kapott helyet az iskolai Ki mit tud?, ahol helyi tehetségeink kaptak egy kis reflektorfényt. Volt itt bűvész, néptáncos csapat, énekes és táncos produkciók, népdaloktól kezdve a könnyűzene és a musicalek világán át egészen a rap kiváló képviselőiig, felléptek egyéni művészek, baráti csoportok és egész osztályközösségek is, volt taps, visszataps, újra visszataps, szóval a hangulat gyorsan felkerült a tetőfokára és valahogy meg is ragadt ott péntek estig, na de ne szaladjunk ennyire előre...

rezonáltak akár éveken keresztül, így itt, mint egy

vulkán vagy frissítő forrás, tört fel a kultúra, mert „vers az, amit mondani kell.” (Kányádi Sándor)

Szerda délután Lőrincz Tamás tanár úr és a csillagász szakkör vezetésével fellátogathattunk a tetőre, megvizsgálhattuk az előbbieken leírt módon ottragadt hangulatot, és ha már arra jártunk, és volt ott egy professzionális csillagászteleszkóp is, megvizsgálhattuk a különféle égitesteket és csillagképeket is, melyekről a szakembereink rengeteg érdekességet meséltek a látszóhoz sorban állóknak.

Csütörtök délelőtt az idősebb tanulók számára iskolánk pályaválasztási napot szervezett, ahol az osztályokba különféle szakok és tudományterületek képviselői látogattak el, mutatták be az egyetemükön folyó képzést vagy meséltek pályájuk örömeiről és kihívásairól, segítve diákjainkat a pályaválasztás nehéz döntéseiben, támpontokat adva saját példájukkal vagy akár új perspektívákat vetítve fel nekik. A találkozások napja volt ez, az iskolai közeg új életet nyert a meghívott előadók élményeiből, tanárok és diákok egyaránt inspirálódhattak ezeken az órákon, mert nem csak buli meg móka az élet, ott van a munka, ami jó irányba terelve igazából hivatás (Isten hívására adott válasz)...

Péntek délelőtt az iskola egészségnapon vehetett részt, ahol a nagyobbak moziba mentek megnézni a Szabadító című, a drogfüggőségről, az újrakezdésről és az út- és életcélkeresésről szóló dokumentumfilmet, amit egy beszélgetés követett Hajnal Gergely rendezővel és Lólé Attilával, a főszereplővel, a kisebbek pedig különféle iskolai programokon vettek részt néhány nagyobb diák vezetésével.

Ahol a party van meg az élet...

A Ciszterci Diáknapok csúcsa természetesen az osztályviadal. A diákok már hetek óta készültek zenés-táncos osztályprodukcióikkal, nem sajnálva erre még tanórákat se feláldozni, ahol együtt van az osztály, hiszen a dicsőség, hogy ők lehetnek a gimnázium legjobb osztálya, mindennek felett áll... A tanárok persze morognak ilyenkor, de aki látja a végeredményt, erősen elcsábulhat arra, hogy azt mondja: megérte...

Ezek a különleges táncok ugyanis tanítanak, ezúttal a tanulók mondanak és mutatnak meg valamit magukból a tanároknak és társaiknak: legyen szó zenei ízlésről, komplex koreográfiákról, a csoportos mozgás önfeledt örvényléséről, itt valami olyasmi valósul meg, ami túlmutat az aktuális NAT és az annak szellemében összeállított kerettantervek kimeneti követelményein és a jól szerkesztett óratervek didaktikai céljain, mert itt az élettel állunk szemben, annak fiatal, dinamikus valóságával, ahol a ritmust a Wellhello, a Black Eyed Peas, Korda Gyuri vagy Larry Mullen Jr. és Adam Clayton (a Mission: Impossible főcímdalának zeneszerzői) adják, és a tét, hogy hogyan reagál erre a ritmusra az izmunk, hogyan dobban rá a szívünk, hogyan éltet rá a tüdünk. Az élet ez, egy-egy osztályközösség élete, akik együtt vannak

három, négy vagy akár hét éve is, ismerik egymást, tudják, hogy kiket kell előre és kiket kell hátra állítani, kikre bízhatnak szólótáncot, kik és mivel fogják a legnagyobb sikert aratni – és persze mikor és hogyan kell színre vinni az osztályfőnököt ahhoz, hogy a produkció igazán nagyot robbanjon. Szép dolgok ezek, önmagunk és társaink ismerete szükséges hozzá, az élet ismerete...

Az osztályprodukciók bemutatása között voltak különféle versenyfeladatok is, ahol az évfolyamok egymással versengő osztályai (és annak képviselői) összemérhették tehetségüket, ügyességüket, kreativitásukat, tudásukat. Na persze itt sem valami kinyújtott, interdiszciplináris témazáró dolgozatra kell gondolni bár lehet, hogy egyesek a szürke tanórákon is szívesebben preferálnák a tömegszázalék-számítás, az évszámmegjelölés vagy a metaforakeresés helyett a célbadobási, bábuledöntési, zenefelismerési, bitmojiazonosítási feladatokat és a lufizsonglőr és képkirakós próbatételeket vagy a különféle absztrakt módszerekkel előrehaladó vagy tárgyakat előrejuttató sorversenyeket, de „hát az élet nem habostorta...”, vagy ha igen, akkor biztosan ebben áll a habja! (aminek szintén kiszámítható a tömegszázaléka...)

És ami a legszebb az egészben: ezeket a feladatokat nem a tanári kar találta ki, hosszú éjszakákon keresztül végiggondolva, tökéletesítve, anyagi (amit a hiányosan készülő diákok talán ördöginek látnak) vigyorral az arcán... Ó, nem, ezt diákok adták a társaiknak, különböző osztályok képviselői állították össze őket gondos igyekezettel, részben saját élményeikre támaszkodva, részben eddig talán ki sem mondott álmaikat és terveiket megvalósítva, időt és energiát nem kímélve azért, hogy társaiknak egy feledhetetlen délutánt szerezzenek! Öröm volt részt venni ezeken, együtt lelkesedni és szurkolni vetélkedő diáktársaiknak és persze a zsűrinek, amely a tanári kar prominens tagjaiból és immár elballagott, de a nagy eseményekre visszatért öregdiákjainkból állt össze.

Az egyes évfolyamok mellett természetesen a hercegjelölt nyolcadikos párok és a végzős királyjelöltek is összemérték tudásukat és tehetségüket, hogy megmutassák: nem csupán a szép mosolyuk és jó karizmájuk miatt emelték ki őket társaik, ők is leányok és legények, ha kellenek a gátra! De hát ez is csak itt történik meg, hogy a közösség vezetéséért versengő ellenfelek közönségismereti kvízben, harisnyafejes-lengőtekés tarolásban vagy a kampánypótlóért történő örült versenyfutásban mérik össze erejüket...

Péntek délután aztán lezárult a szavazás, és ezzel együtt megkezdődött az osztályviadalok döntője, amelyben az egyes évfolyamgyőztesek mérhették össze még egyszer utoljára tehetségüket. A 8.B, a 9.B, a 10.C és a 11.A osztályokat felvonultató rangos viadalból végül a 11.A került ki győztesen, így övék lett a dicsőség, hogy a 2024-es év bajnok csapatának

mondhassák magukat, ehhez viszont 4 komplex, erős és idegeket próbára tevő feladatsoron kellett eredményesen végigharcolniuk magukat és pontokat szerezniük, délelőtt pedig (döntős társaikhoz hasonlóan) egy egészen új, eredeti koreográfiát kellett kreálniuk és a viadalra előadásképpessé tenniük egy olyan zenére, amit aznap reggel kaptak meg! Szóval minden hü- meg ejhát megérdemelnek, nagy munka volt emögött...

És ha már az eredmények...

Az osztályviadal döntőjét péntek este egy minőségi keringőverseny, majd egy önfeledt diákdizskó követte, ahol már tényleg mindenki eleresztette magát, önfeledten tombolt, ugrált vagy a közösséggel együtt üvöltötte a számok szövegét, dallamát, eggyé válva a zenével, a mellette állókkal, eggyé válva a pillanattal...

Aztán eljött az este. Csepergett az eső, ahogy az udvaron egyre türelmetlenebbül várakozó tömeg őszinte öröme az erkélyen végre mozgolódni kezdtek. Először csak néhány tanár bukkant fel, majd el is tűnt hirtelen, mint kósza téli látomás, aztán egyre sűrűsödött a tömeg. Megjelentek a királyjelöltek, a vezetőség oldalán, a diákok választott képviselői együtt az igazgatóval és helyetteseivel, Mózyessné Nagy Henriett tanárnővel, aki a diákönkormányzat vezető tanáraként az egész programsorozat motorja, szíve, lelke volt és a püspöki díszbe öltözött Előd atyával, akinek a kezében ott fénylik az áhított korona, amiért mindenki annyit küzdött, annyit dolgozott, amiért annyi mindent meg kellett élni és annyi mindennel szembe kellett nézni. Előd atya mosolyogva beszél a király és a királynő felelőségéről, akik vezetők és példaképek, majd megkoronázza a győzteseket, kiknek neve ott és akkor lehet hogy elhalt az első szavak követte harsogó örömujjongásban, e cikk krónikása viszont megörökíti, szóval:

Éljen soká Máté király és Míra királynő a 12.C osztályból!

Wágner Ádám

Az év osztályközössége: a 11.a

Interjú a győztes király-királynő párral

Összességében, hogy éltétek meg 2024 diáknapjait, ami egyben a ciszteres diákéveitek utolsó diákhete volt?

Máté: Összességében nagyon jól éreztem magam a héten. Voltak nehezebb, fárasztóbb részei, izgulással eltöltött órák, idegeskedések, de közben a sok közös munka remekül összekovácsolta az osztályunkat. Nagyon tetszett az – és büszke is vagyok rá –, hogy a három végzős osztály így összehozta az egész iskolát. Egészen más a légköre az iskolának a diáknapok alatt. Természetesen „megkoronázta” a hetet az, hogy nyertünk, de szerintem minden tanuló számára élvezetes diákhét volt az idei.

Míra: Az egyik legjobb élményem volt. Ha használhatok angol kifejezést, egy igazi „core memory” lett az életemben. Nagyon jó volt, hogy az iskola így összeállt és egy közös élmény részesei lehettünk.

Mennyivel éreztétek másnak a diáknapokat idén, hiszen most szerves részei voltak?

Máté: Ez érdekes kérdés. Az idei mindössze a második rendes diákhét volt, amin részt tudtunk venni, mert kilencedikben kimaradt a Covid-járvány miatt, tizedikben pedig egy áprilisi rövidített háromnapos hét volt. Tehát lehet, hogy ez az utolsó volt számunkra, de még így is elég új volt. Tavaly is már sok programon részt vettünk, sok osztálytárs cimborámmal voltam jóban a végzősökkel, így már az is remekül telt. Természetesen az idei végzősként eléggé más volt. Nagyon jól szórakoztunk osztály-évfolyamszinten, és minden munka és idegeskedés ellenére szerintem jól meg tudtuk élni a hetet.

Miért a Shrek című filmet választottátok témának a kampányotokhoz?

Míra: Mindenki ismeri a Shreket, felnőttek, gyerekek egyaránt, és úgy tapasztaltuk, hogy mindenki szereti. Rokonszenves karakterek, vicces és egyben komoly jelenetek is vannak benne, amiket könnyű feldolgozni. Az ikonikus zenéi miatt a bulihangulatot is egyszerű volt megteremteni a témán belül.

Milyen volt a gólyáitokkal (9. c) dolgozni és kampányolni?

Máté: Nagyon szerencsésnek mondhatom az osztályunkat, hogy a Jóisten ilyen gólyákkal ajándékozott meg minket. Egész héten, de egész tanévben is végig gördülékenyen, rugalmasan ment a közös munka a két osztály között, száz százalékban támogatva a másikat. Nagyon köszönök nekik innen is minden segítséget.

Míra: Személy szerint nagyon szerettem velük dolgozni. Ők voltak a legnagyobb segítségünk. Én úgy éreztem, hogy ez akár segíthet nekik is jobban összekovácsolódni, és nekünk is egy erős köteléket teremteni velük. Nagyon jó érzés volt, hogy amikor nyertünk, ők szinte egytől-egyig velünk voltak, így együtt örülhettünk győzelmünknek.

Mi volt számotokra a diáknapok legemlékezetesebb eseménye?

Máté: Nekem egyértelműen a kampánynapunk a legemlékezetesebb. Óriási élmény volt az aulában bulikat tartani, pogózni a diákokkal, ráfeküdni a támogatók ügyére, és hogy örömteli pillanatokat okozhattunk sok ember számára.

Míra: Az én legemlékezetesebb pillanatom mindenképp az volt, amikor fenségként levonultunk a lépcsőn, miközben osztályunk és gólyáink lufikat durrogtattak. Miközben sétáltunk, az ujjongást hallva tiszta eufória-érzés kapott el. Amikor felálltunk a pódiumra és megláttam azt a sok diákot, akik azért voltak ott, hogy minket meghallgassanak, teljesen lesokkolódtam.

Ütköztetek-e bármilyen problémába a kampány vagy a felkészülés alatt?

Míra: Mikor megtudtuk, hogy a kampányfilmünk összesen kilenc perces lett, kicsit meghökkentünk, hiszen öt perc volt a maximum. Azonban szuperül megoldották, Rákovics Jani nagyon rugalmas volt, és lerövidítette igazi profi módján.

Nehéz döntés volt az osztályban megválasztani a királyi pár jelöltjeit?

Máté: Osztályon belül nem igen voltak problémák. A legtöbb dologban együtt mozogtunk, és egyetértés volt közöttünk szinte mindenben. Ha volt is valami apró nézeteltérés (pl. dizájn terén), azt is hamar megoldottuk bölcsen és igazságosan.

Ki tervezte az egyenpólót?

Míra: Anno Gágó Villó találta a mintát, majd a beleszerkesztést (A „C” betűt) az egyik családtagom csinálta. A feliratot Bakter Borka készítette, a neveket pedig Pinczés Bertalan tervezte meg. Szóval egy igazi csapatmunka volt, a végeredmény pedig szerintem csodás lett.

A kampányfilmeket kitalálása és megvalósítása milyen élmény volt számotokra?

Máté: Sokáig nemigen volt konkrét elképzelésünk, milyen legyen. Aztán téli szünetben összeültünk kb. 15-en a film egyik helyszínén, és kitaláltuk a forgatókönyvet. Maga a forgatás kb. egy hétig tartott a különböző helyszínek miatt. A legnehezebb talán az volt, amikor kint a mínusz 10 fokban kellett egy-két órát eltöltenünk pólóban. Valami csoda folytán nem fáztunk meg, amit a mai napig nem értek.

Míra: A kampányfilmünk írása és leforgatása hatalmas buli volt. Annyit nevettünk, hogy a nap végére abban jobban elfáradtam, mint magában a forgatásban. Mindenki mindent beleadott és bevállalt necces dolgokat is, amire nagyon büszke vagyok. Segítségünkre volt a CMC csapata is, de szerencsére köztünk is voltak tapasztalt videósok: Csüri Bence és Bakter Borka, akik végig vezényelték a forgatást, így gyorsan le tudtuk rendezni az egészet.

Hogyan próbáltatok minél több embert a szavazásra csábítani? Van-e ezzel kapcsolatban emlékezetes sztori?

Máté: Szerencsére sokan ismernek minket Mirával, és sok barátunk van iskolaszerte. Persze akiket ismertem az iskolában, azoknak mondogattam, hogy kire illik szavazniuk, de nagy csábítások azért nem voltak. A FIFA Bajnokság alatt volt egy csapat srác, akiknek mondtam, hogy ha megvernek és így jutnak tovább, akkor azért szavazzanak ránk. Működött.

Míra: Valójában nem voltak módszereink arra, hogy szavazni hívjuk őket. Nekünk a lényeg az volt, hogy a hangulattal, osztályunk kisugárzásával nyerjük meg az embereket. A kampányban rengeteg munka volt, igazából ezzel próbáltuk vonzóvá tenni magunkat. Talán annyit mondhatok még, hogy azért Máté és én is nyitott, barátságos személyiségek vagyunk, így mi is segíthettünk diákoknak eldönteni, hogy kikre is szavazzanak.

Mi az, amiről úgy érzitek, hogy legendás pillanat volt?

Máté: Talán az eredményhirdetést mondanám legendás emlékeknek, a maga hangulata és öröme miatt.

Míra: A győzelmünk pillanata mindenképp az volt. Kint álltunk, mindenki ázott, mert „nyilván” akkor kell szakadnia az esőnek, mikor kint van az egész iskola. Nádasai Richárd és Tóth Balázs Tanár úr nagylelkű segítségével Mátéval megúsztuk az elázást. Mikor kimondták, hogy mi nyertünk, csak örömsikítást hallottunk, Mátéval összeborultunk, mögöttünk hallottuk, hogy Ricsi bácsi is nagyon örül. Legendás volt.

Milyen érzés volt, hogy mindenki felismer és ti vagytok a középpontban?

Máté: Eddig is rengeteg ember ismert az iskolában, sok barátom volt sok osztályban, így nem volt annyira furcsa, hogy a diákhét alatt/után még többen felismertek.

Míra: Nagyon élveztem, szerintem Máté is így volt vele. Természetesen egy idő után borzasztó fárasztó, de rengeteg szeretetet és támogató szavakat kaptunk, amikért hálásak vagyunk. Azóta volt, mikor „felségnek” neveztek, vagy épp fejet hajtottak, mint ahogy a királyi párnak szoktak köszönni. Ez mindig nagyon jól esik.

Mellyiben tért el sok közös szervezkedés az osztállyal a korábbi programszervezésektől? Úgy ment, mint eddig, vagy amiatt, hogy a diáknapiak nagyrészt rólátok szóltak, nehezebb volt egy kicsit?

Máté: Nagyon büszke vagyok az osztályunkra azért, hogy úgy ment le az egész hét, ahogy. Őszintén szólva egy éve nem gondoltam volna még, hogy ez így fog sikerülni. Amikor jöttünk kilencedikben, ígéretes osztályközösségünk volt, amit a digitális oktatás teljesen tönkretett. Csomó klikk lett, mindenki elvult a maga kis csoportjában, nem volt túl egységes az osztály. Persze az idők során javult a helyzet, de igazán csak az előző tanév és a tavaly júniusi és augusztusi osztálykirándulásokon kezdett el rendesen összeérni a csapat. Onnantól kezdve pedig az addig nehezen menő együttműködések is sokkal jobban mentek, csúcsra fejlesztve ezt a diáknapiakra.

Míra: Sokkal-sokkal jobban ment a szervezés, mint azelőtt. Természetesen ehhez kellett két olyan erős és határozott személyiség, mint Csüri Bence és Bakter Borka, akik a kampányfőnökeink voltak. Az osztályunk mindenben részt vett, ahogy nekünk is kellett. A legtöbb tervezési folyamatban nekünk persze ott kellett lennünk, hiszen sok minden rólunk szólt, de én ezt nem éreztem tehernek, mert az osztályunk sem tette azzá. Még viccelődtem is, hogy megérteném, ha a többieknek már elégük lett belőlem a kampány végére. Mindenképpen hatalmas feladat volt ez, amit gyönyörűen teljesítettünk.

Dudra Dorottya és Punk Izabella 9.c

A fizikusok világa a színpalak mögött

Több nehézségem volt ezzel a művel, mint az előző három évben bármelyikkel. Azt hiszem, ez annak tudható be, hogy minden eddiginél jobban törekedtünk a tökéletességre.

Az előkészületek már a nyár folyamán elkezdődtek. Olyan szerencsés helyzetben voltam, hogy végigkövethettem, ahogy Levi (Borbély Levente, rendező) a szöveg meghúzásától a rendezői debütálásig milyen változásokon ment keresztül. Elképesztő volt ennek a fejlődésnek a részese lenni.

Amikor végeztünk a városi október 23-ai műsorral, már rögtön az azt követő pénteken elkezdtünk próbálni. Nem volt sok időnk, legkésőbb január közepéig el kellett készülnünk, és rengeteg feladatunk volt; több is, mint amennyire előzetesen számítottunk.

Eddig mindegyikünk csak Ferenczy Noémi tanárnő rendezéseiben szerepelt; Levi elképzelése, munkamódszere egy teljesen más világ volt: Kezdjük talán azzal, hogy minden próbát olyan rávezető gyakorlatokkal kezdtünk, melyek nem csak a technikánkat fejlesztették, vagy segítettek közelebb kerülni az általunk játszott karakterhez, hanem közösségileg is átfomáltak minket. Sokan azt várták, hogy mivel Levi sokunknál fiatalabb vagy épp egyidős vele, ez majd problémát fog jelenteni, de a színjátszó (ami köztudottan a leghangosabb társaság az iskolában) sokszor a legnagyobb fegyelmekkel próbált.

Közben persze mi sem voltunk balhétől mentesek.

Levi őszinte, sokszor nyers, szokatlan stílusa nemegyszer taposott a lelkünkbe. De – nagyon felnőttnek érezve magunkat – megbeszéltük ezeket. Utólag rájöttünk, hogy igen, ez talán így volt a leghasznosabb. Levi előrelépett egy hatalmasat az igazi rendezővé válás lépcsőjén, ami nem csak azt jelenti, hogy van egy elképzelésed, és azt mindenáron keresztülviszed, hanem azt is, hogy egy csapatot kell formálnod. Segítettünk őt mindenben, amiben csak lehetett, mert érezhető volt, hogy ami most készül, az nem hétköznapi dolog lesz.

Elérkeztünk a decemberhez, a bemutató határideje pedig egyre közelgett. Eddig sem volt ritka, viszont ekkor már mindennapos volt, hogy hetente kétszer próbáltunk este hét óra utánig, és sokszor szünetekben is szöveget mondtunk össze.

Időközben történt egy jelentős esemény (legalábbis számomra). Az FHD elindult a social médián, így már TikTok

videókat is forgattunk a jelenetek közti szünetekben, hogy egy kicsit bepillantást engedjünk a színpalak és a színjátszó sokszor zártnak tűnő falai mögé. A téli szünet alatt született az a sokkoló megállapítás, hogy szükségünk van jelmezekre. És díszlet sem ártana.

Két és fél hetünk volt a bemutatóig. Talán az egész próbafolyamat legstresszesebb időszaka volt.

Ha nem a jelmezeken, akkor valamilyen előadásszervezési problémán kattogtunk, kellett plakát, közben jött a Fehérvár TV, interjú, promóciós fotók...

Aztán eljött a bemutató napja is. Több mint kétszáz jegyet adtunk el kevesebb mint huszonnégy óra alatt. De akkor úgy állhattam színpadra, hogy semmi kétségem nem volt afelől, hogy most itt a helyem. Tökéletesen felkészülnek éreztem magam. Azt pedig nem is kell mondanom, hogy a világ legjobb érzése, amikor az elképesztő mennyiségű befektetett energia után az embert kétszázán tapsolják meg.

Ezekért az élményekért, barátságokért, tapasztalatokért örökké hálás leszek Levinek.

Galovics Luca 11.a

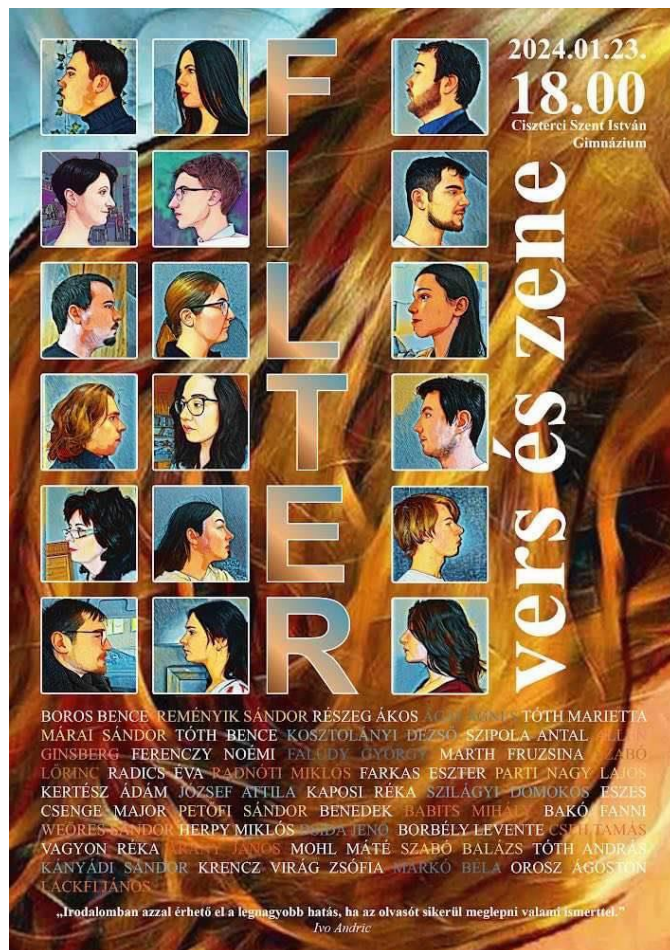
Filter – verses-zenés est

A Fejér Holló Diákszínpad jelenlegi és volt tagjai a Diáknapok alatt igen különleges produkcióval készültek. Ferenczy Noémi tanárnő rendezésében, Radics Éva tanárnő közreműködésével a Filter nevű zenés-verses esten adtak elő különböző műveket. Korábban is voltak már hasonló estjei a Fejér Hollónak. Két évvel ezelőtt a „Francia est”, előtte pedig a 2018-as „Cisztercis duett”. A felsoroltakhoz hasonlóan, ezúttal is láthattuk a színpadon az iskola jelenlegi tanulóit, de ez az alkalom mégis eltért a többitől: visszatértek azok a diákok is, akik már elballagtak ugyan, de hatalmas örömmel érkeztek a Ciszterbe, hogy adhassanak egy darabot magukból a közönségnek.

Az est igazán színesre sikeredett, ahogy azt a plakát is mutatta: a 19. századtól egészen a kortárs költőkig mindenféle mű elhangzott, időközönként különböző dalokkal színesítve. Néhol hangos nevetés, máshol megrendítő csend kísérte a produkciókat. A hatást tovább fokozta a zene: a gitár, dob, zongora, Cseh Tamás, de még Tinódi Lantos Sebestyén dallamai is. Az est célja az volt, hogy elérjen minden művészetet kedvelő emberhez, aki kapcsolódásra vágyott.

Számomra mind a próbafolyamat, mind az előadás nagyon jó élmény volt. Mi, akik felléptünk aznap este, egytől-egyig szeretjük a verseket és a zenét. Jó érzéssel töltött el minket, hogy most nem egy verseny keretein belül, helyezésekért „harcolva” adhattuk elő ezeket a műveket, hanem teljesen szabadon, azzal a céllal, hogy az aznap este ott ülő közönségnek, illetve egymásnak egy emlékezetes élményt nyújthassunk. Úgy gondolom, ez sikerült is, és biztos vagyok benne, hogy a jövőben még lesznek hasonló versestek a diákszínpad előadásában!

Kaposi Réka 11.d

Új tanárok névjegyei

Szentes Kata Zsuzsa

Milyennek látja az iskolát?

Oldott a hangulat. Jó a közös tanári, mert összetartóvá válik tőle a tantestület, jól működik az összedolgozás. A vezetőség kellőképpen rugalmas, amikor arra van szükség, ez is nagy előny. Örülök, hogy ide jöttem tanítani.

Hol tanított korábban?

Négy évet töltöttem a Budai Középiskolában, majd 2012-től a Tópartiban voltam, ott művészettörténet, népművészet, rajz-festés-mintázás, kerámia, tervezés és gyakorlat, vizuális kultúra és művészetek órákat tartottam.

A Tóparti művészeti irányultságú iskola. Nem hiányzik az a légkör, azok a tehetségek?

Itt nyugi van. <nevet> És itt is vannak tehetségek, a szakköri munkában szépen ki tudnak bontakozni, és a 10-15 faktos is nagyon ügyes.

Mi a célja itt az iskolában?

Hogy segítsem, támogassam a diákokat a képességeik kiteljesítésében.

Wagner Ádám

Milyennek látja az iskolát?

Szép, modern. Úgy látom, nagyon magasra teszik a lécet a diákok, maguktól és egymástól is sokat várnak el.

Milyennek látja a tanári kart?

Az eddigi legbefogadóbb tanári közösséggel találkoztam itt, akik fontosnak tartják, hogy szabálykövető, ugyanakkor nyitott diákokat neveljenek.

Milyennek látja az osztályokat?

Jók az osztályközösségek, ez meglátszik például az osztálytáncok kivitelezésében is. Kreatív légkör jellemző rájuk és a tanáraikra is, keresik, hogy mennyi különböző módon valósíthatják meg magukat.

Hol tanított korábban?

Ez a 6. tanévem. Kiskunmajsán kezdtem, a Tomori Pál Gimnáziumban, majd négy évet töltöttem a váci Piarista Gimnáziumban.

az interjút készítette Tanárki Franciska 7.b

Rómeó és Júlia az Atlantisz-programban

Habár már év elején tudtuk, idén Shakespeare Rómeó és Júliája fog színpadra kerülni az Atlantisz-program keretein belül, mégis csak egy hónappal a premier előtt alakult ki a tényleges csapat. Pár próba alatt begyakoroltuk a darab nekünk kiosztott két jelenetét, így a fennmaradt idő telhetett azzal, hogy minden karakterből kihozzuk a maximumot.

Ez az előadás nem jöhetett volna létre három tanárunk nélkül: Strasser Domonkos, Hegyi Laura és Farkasné Sárközi Éva. Továbbá Váradi Eszter Sára színésznő személyében magától a színháztól is kaptunk segítséget. A próbák mindig jó hangulatban teltek, és rengeteget tudunk tanulni felkészítőinktől és egymástól is.

Az előadásokat már összeszokott csapatként csináltuk végig megoldva minden apró bakit, legyen az szöveggel, kellékekkel vagy mikroporttal kapcsolatos. Összességében mindannyiunk számára hatalmas élmény volt három előadás erejéig bepillantást nyerni a színház világába.

Temesvári Cecília 8.a

Újoncként a diákszínpadon

Harmadik osztályos kisdíák voltam, amikor a bátyám elballagott gimnáziumunkból. Nagyjából akkor született meg bennem a vágy, hogy ebben az iskolában tanulhassak én is. Ezzel együtt pedig az is, hogy csakúgy, mint a testvérem, én is tagja lehessék egyszer a színjátszó csoportnak.

Bence (TAB) által, aki szintén színjátszós volt, betekintést nyerhettem az előadások hangulatába. Kisebb győzelemként éltem meg, hogy szeptember óta cisztercis diák lehetek én is. Ezzel együtt igyekeztem minden lehetőséget megragadni, hogy a színjátszósok közelében lehessék. Ámulattal néztük végig a szüleimmel az 1956-os előadást az Országalmánál, s közben egyre csak a srácok közé vágytam a színpadra. Később Noémi néni verses estjére csodálkoztam rá, amikor is a bátyám is visszatért egy este erejéig a Ciszter színpadára.

Ezek után hamarosan nagy öröm ért, Noémi néni megkeresett, hogy az Atlantisz keretén belül a Rómeó és Júlia előadásában részt vehetnék. Aznap volt a névnapom, így ez volt számomra a legnagyobb ajándék. Nagy kíváncsisággal és izgalommal vettem részt az első próbákon, és tapasztaltam meg újra a művészeti iskolámból magammal hozott próbák légkörének hangulatát. Hiába volt aznap akár 2 dolgozat is, alig vártam a nap végét, hogy újra abban a közegben lehessék, ahol is ennyire egy módon gondolkodunk és érzünk. Annyira nyitottak voltak rám, a „kis újoncra” a többiek, hogy egy pillanatig sem éreztem azt, hogy én még csak kezdő színjátszós vagyok. Jó volt megtapasztalni azt, hogy mindenki egy célért dolgozik, és mindenki ugyanannyira vágyik a sikerre. Noémi néni tehetségének és szaktudásának köszönhetően profi színészekként érezhettük magunkat a Vörösmarty Színház színpadán. Külön sava-borsa az egésznek, hogy ugyanazon a színpadon adhattuk elő a Rómeó és Júliát, ahol esténként több nagynevű színész is megfordul.

Három teltházas előadásunk volt, minden alkalommal vastaps volt a jutalmunk. A kulisszák mögött volt alkalmunk

belekukkantani az Atlantiszban szereplő más színjátszós csoportok előadásaiba, és mindvégig azt tapasztaltuk, hogy valami nagyon jó részesei vagyunk. Ha képes lennék átadni a hangulatát annak, amikor az előadás után a csapatunk egymásba karolva a 'Tanulj meg fiacskám komédiázni' c. nótát zengi teljes szívből, akkor biztos vagyok benne, hogy mindenki színjátszós szeretne lenni. Én az első ilyen alkalommal éreztem meg, hogy megérkeztem, végre Otthon vagyok a Ciszterben.

Zentay Balázs 9.c

A Fejér Holló Diákszínpad és az Atlantisz-projekt

Ferenczy Noémi tanárnő 7.-ben keresett meg, akkor még némettanáromként, hogy Részeg Ákos osztálytársammal csatlakozzunk a színjátszókörhöz, mert órai viselkedésünk alapján úgy gondolja, beleillennék a társaságba, és ott lenne a helyünk. Csatlakoztunk.

A csapat csodálatos volt, a tanárnő zseniális rendezői énjével ott találkoztam először. Hatalmas élményt adott, kis hetedikesként a nagyok között dolgozni egyszerre volt motiváló és komfortos a felénk való viszonyulásuk miatt. Rengeteget tanultunk tőlük, nagyon segítőkészek voltak.

A próbák szellemes elszólásai és a premier estéje mélyen belém égett. Mai napig emlékszem az első olvasópróbára, a megannyi vicces pillanatra és az előadások előtti feszült várakozásra.

Ezt követően a sikeres Odüsszeia után a János vitézt adtuk volna elő, szintén az Atlantisz-projekt keretei között. Esti próbák, jó társaság és a számomra nem annyira kedvelt, de ügyesen a darabba csempészett táncpróbákkal haladtunk a márciusi előadás felé. A COVID helyzet egyre aggasztóbbá vált könnyökérinthez, maszkban köszöntünk el egymástól az előadás előtti utolsó próbán. A családnak lefoglalt jegyek azóta is az asztalon fekszenek, az előadás előtti este bejelentették az országos karantént, így nem léphettünk fel a színházban.

A pandémia miatt a 2021-es év sem volt sokkal kegyesebb hozzánk, egyre inkább eltávolodtunk egymástól és a színjátszótól is. A tanárnő kitartóan keresett újra és újra 10. és 11. év elején is, de az előrehozott érettségik és nyelvvizsgaterveim miatt két évig kimaradtam a színjátszásból.

2023 novemberében a tanárnő megint megkeresett, és ezúttal igent mondtam. Így kerültem be a „Kurázi anyu” -s gárdába. A tanárnő különlegessé tette ezt az egyébként is mély mondanivalójú darabot, és a rövid határidő ellenére három sikeres előadásunk volt az iskolában. Rengeteg zseniális társat ismertem meg és lettem velük jóba. Bár voltak problémáink, de ez sosem befolyásolta a társaság jó hangulatát, és nem törte meg a lelkesedést.

Az előadás végeztével elkezdődött az idei Atlantisz-projekt, ezúttal a Rómeó és Júlia darabbal.

A felvételre való készülésem és az érettségi miatt féltem, hogy nem tudok teljes erőbedobással részt venni a próbákon, de a tanárnő még ezek ellenére is felajánlott egy „tiszteletszerepet” Rómeó karakterében. A zárójelenetben ugyanis Rómeó technikailag halott, de a tanárnő filmes megközelítése miatt az előadás tartalmazott 3 vitetett bevágást (a még élő Rómeóval). Ezek után azonban előszereplőnek is behívtak az egyik szereplő kiesése miatt.

A nagyszínház élmény még beugrós szereppel is fantasztikus volt, nagyon jó volt nézni a többiek munkáját, megtiszteltetés volt ilyen sok tehetséges emberrel színpadra állni. A csapat és a tanárnő hatással volt rám és csak megköszönni tudom mindenkinek, hogy tagja lehettem ennek a közösségnek. Rengeteg élménnyel, baráttal, tudással gazdagodtam, és a pályaválasztásban hatalmas lökést adott Ferenczy tanárnő rendezése és a többiek munkája is.

Berkényi Csongor 12.a

Versenyeredmények

HUMÁN

Kazinczy szép magyar beszéd verseny körzeti fordulójában

1. helyezett: Francsics Ajsa Szonja (8.b), aki az országos döntőbe jutott, és ott bronz Kazinczy-érmet kapott.

Felkészítő tanára: Farkasné Sárközi Éva

2. helyezett: Tóth Rebeka (6.b),

gimnáziumi kategóriában megyei 4. helyezést ért el Németh Boglárka (9.a).

Felkészítő tanáruk: Lőrincz Tamás

Az Arany János Irodalmi Verseny országos döntőjében 30. helyezést ért el Dudra Dorottya (9.c). Felkészítő tanár: Pelczer Katalin

A **HEBE** egyfordulós projektversenyén „Es weihnachtet schon” országos **10. helyezést** ért el a 9.B osztály csapata: **Fábián Katalin, Hegedüs Apollónia, Zsombók Fruzsina.** Felkészítő tanár: Babonics Marianna

A Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium által szervezett „Vorwahl 0049” országos versenyén:

I. kategóriában (9-12. osztály)

Horváth Tamás 8. helyezés (10.c osztály)

Felkészítő tanár: Babonics Marianna

Niederleitner Szofia 10. helyezés (10.a osztály)

Felkészítő tanár: Értékes Szilvia

II. kategóriában (7-8. osztály)

Veres Anasztázia 4. helyezés (7. b osztály)

Ruff Panka 6. helyezés (7.b osztály)

Kálmán Boldizsár 7. helyezés (7.b osztály)

Buze Alíz 8. helyezés (7.b osztály)

Tamási Borbála Júlia 9. helyezés (7.b osztály)

Szemerédy Márk 10. helyezés (7.b osztály)

Felkészítő tanár: Lévainé Tálos Livia

A Székesfehérvári Pedagógiai Oktatási Központ által szervezett Fejér vármegyei Német nyelvi verseny megyei fordulójába jutott (zárójelben a megyei fordulóban elért helyezésük):

7/I-es kategória Fóris Abigél, 7.B

Felkészítő tanár: Lévainé Tálos Livia

9/I-es kategória Belányi Levente és Dudra Dorottya 9.C

Felkészítő tanár: Kispál Barbara

9/II-es kategória Kéri Kata (2.), Vagyon Réka (1.), Áchim Laura (6.), Stein-Vinklár Flóra (5.), Huszti-Aros Hanna 9.B Felkészítő tanár: Kovácsné Kereső Andrea

10/II-es kategória Simon Laura és Szabó-Bakos Réka, 10A

Felkészítő tanár: Értékes Szilvia

A megyei szóbeli fordulóban Fóris Abigél 7. b osztályos tanuló 4. helyezést ért el.

Felkészítő tanára: Lévainé Tálos Livia

A Székesfehérvári Pedagógiai Oktatási Központ által szervezett Fejér vármegyei Angol nyelvi verseny megyei döntőjében:

9./II. kategóriában

Dudra Dorottya I. helyezést ért el.

Kotter Z

10./II. kategóriában

Szondi Zsombor I. helyezést ért el.

Andrásy

10./I. kategóriában

Dosztály Ádám 4. helyezést ért el.

Andrásy

Simicska Noel

A László Gyula Történelemverseny országos döntőjében

1.helyezést ért el: **Horváth Botond 11. b** osztályos tanuló

Felkészítő tanára: Berta Annamária

3. helyezett: Bakos Luca Sára 10. b osztályos tanuló

Felkészítő tanára: Nádasi Richárd

A Szegedi Tudományegyetem által szervezett **Horváth István Károly Ókortudományi és Latin Nyelvi Versenyén** iskolánk tanulói a következő eredményeket érték el:

I. kategória: Hegedüs-Ari Mátyás (9. b) 13. hely

Áchim Laura (9. b) 15. hely

II. kategória: Gyói Réka (10. b) 11. hely

III. kategória: **Tóth Kamilla (11. b) 9. hely**

Felkészítő tanáruk: Berta Annamária

A Pázmány BÖLCSESZ verseny országos döntőjébe (a legjobb 10 közé) jutott történelem tantárgyból:

Szondi Bálint és Elbert Máté 12. c osztályos tanulók

Felkészítő tanáraik: Berta Annamária és Nádasi Richárd

Az Ókortudományi Társaság Ábel Jenő Latinversenyének országos döntőjébe jutott tanulóink:

Isztl Kincső, Áchim Laura és Hegedüs-Ari Mátyás 9. b, valamint Gyói Réka 10. b. Közülük az utóbbi három diák a

II. Rákóczi Ferenc Országos Fordítási verseny döntőjébe is bejutott. Felkészítő tanáruk: Berta Annamária

A Savaria Történelem-verseny megyei fordulójában 1. helyezett: Hegedüs-Ari Mátyás 9. b osztályos tanuló

Felkészítő tanára: Berta Annamária

Az Országos Történelemverseny megyei fordulójában

3. helyezett: Bakos Bendegúz (7. a)

4. helyezett: Horváth Eszter (7. b)

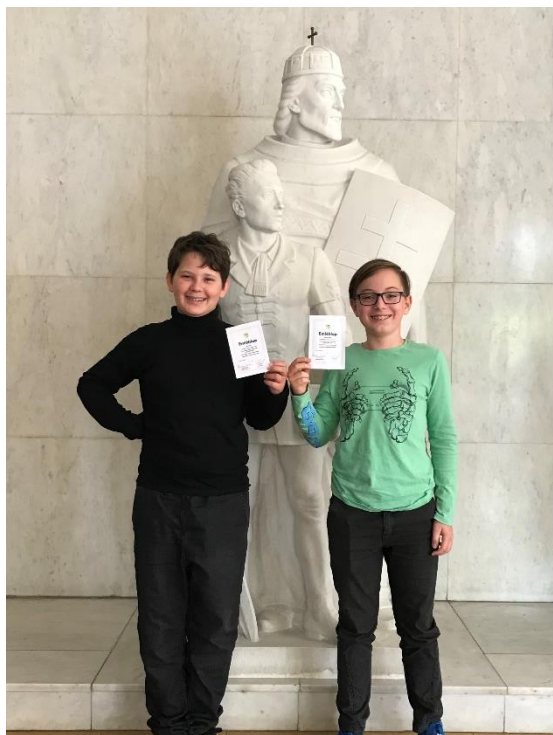
6. helyezett: Francsics Ajsa Szonja (7. b)

Felkészítő tanáraik: Endrődi Rita és Germuska Veronika

REÁL

Az Öveges József Fizikaverseny 2. fordulójában Pöszmet Zita (8.a) a megyei 1., míg Éliás Klára (8.a) a megyei 7. helyen végzett.

Felkészítő tanáruk: Baloghné Bodó Genovéva

A Matematikai Rejtvényfejtő Verseny országos döntőjében Sütöri Ákos (6.A) a 15., míg Szmulai András (6.A) a 18. helyen végzett.
(a képen) Felkészítő tanáruk: Baloghné Bodó Genovéva

A Megyei Matematika Versenyen legeredményesebb tanulóink:

5. évfolyam: Hárty Abigél 1. helyezés
Egri Jana Nóra 3. helyezés
Felkészítő tanáruk Czecherné Friedl Angéla
6. évfolyam: Torma Domokos 1. helyezés
Vallyon Éva 2. helyezés
Pauer Áron 3. helyezés
Felkészítő tanáruk Kovács Edit
7. évfolyam: Borbély Réka Magdolna 3. helyezés
Felkészítő tanára Ferenczy Sándor
8. évfolyam: Reichert Jázmin 3. helyezés
Felkészítő tanára Borbélyné Rostaházi Krisztina
10. évfolyam: Lambert Kristóf 3. helyezés
Felkészítő tanára Borbélyné Rostaházi Krisztina
12. évfolyam: Bánfalvi Barnabás 1. helyezés
Felkészítő tanára Ferenczy Sándor
- Díjazott tanár: Kovács Edit

A Zrínyi Ilona Matematika Verseny megyei döntőjében a legeredményes tanulóink:

5. évfolyam: Papp György 6. helyezést, Kovács Illés 9. helyezést ért el, felkészítő tanáruk Czecherné Friedl Angéla
Csapatversenyben 1. helyezést az ötödikesek csapata. A csapat tagjai: Kerekes Rozália, Kovács Illés és Papp György.
Felkészítő tanárok: Czecherné Friedl Angéla és Borbélyné Rostaházi Krisztina.
6. évfolyam: Bujdos Anna 4. helyezést, Kerekes János 8. helyezést ért el.
Csapatversenyben a hatodikosok csapata 3. helyezést ért el A csapat tagjai: Bujdos Anna, Kerekes János és Pauer Áron.
Felkészítő tanáraik Baloghné Bodó Genovéva és Kovács Edit
8. évfolyam: Pöszmet Zita 5. helyezést ért el. Felkészítő tanára Borbélyné Rostaházi Krisztina.
10. évfolyam: Lambert Kristóf 6. helyezést ért el. Felkészítő tanára Borbélyné Rostaházi Krisztina.
11. évfolyam: Botos Andrea 3. helyezést ért el. Felkészítő tanára Moharos Sándor.
12. évfolyam: Székely István 3. helyezést ért el. Felkészítő tanára Kovács Edit.

A Dugonics András Matematikaverseny országos döntőjében

Pöszmet Zita nyolcadik évfolyamos tanuló **3. helyezést ért el.** Felkészítő tanára Borbélyné Rostaházi Krisztina.

Wilhelm Kenéz Mór hetedik évfolyamos tanuló **3. helyezést ért el.** Felkészítő tanára Ferenczy Sándor.

Torma Domokos 4., Vallyon Éva 10. helyezést értek el, hatodik évfolyamos tanulók. Felkészítő tanáruk Kovács Edit.

Március 13-án zajlott a **XXX. Kőrösi Sándor Kárpát-medencei Földrajzverseny** országos döntője. Az idei téma a Kaukázus országai volt. Az írásbeli és szóbeli megmérettetésen Azerbajdzsán, Grúzia és Örményország földrajzáról, természeti kincseiről, gazdaságáról, kulturális életéről, látnivalóiról adtak számot a diákok.

Az országos 1. helyen Lambert Kristóf (10.A) végzett.

Felkészítő tanára: Kis-Pál Zsuzsanna.

A Grafikus programozási Verseny országos döntőjébe jutott:

Elekes Benedek 6.a, Kerekes János Gábor 6.a, Pauer Áron 6.a, Vámosi Zsombor 6.a,

felkészítő tanáruk: Ágoston Andrea

Radetzky Máté 5.a, felkészítő tanára: Temesvári Edit

MŰVÉSZETEK

A városi XXI. Szépcsillag betlehemi jászol pályázaton és kiállításon elért eredményeink

Borbély Réka, 7. A

Prégler Emma, Balázs Virág, Zsembery Katalin, 7.A

Csada Zsóka és Buze Alíz, 7. B

Virgó Fülöp, Kemény Ákos, Kálmán Boldizsár, 7. B

A további elismert tanulóink:

Zahola Zétény, 5. B, Szabadi Márton, 5. B, Simon Barnabás, 7. A

Húsz díj közül kilencet mi hoztunk el!

Felkészítő tanárunk: Szentés Kata Zsuzsa

Az országos 30. Betlehemi jászol pályázaton és kiállításon elért eredményeink

Horváth Eszter és Somogyfoki Gabriella, 8.A

Nyakas-Bödő Léna Brigitta és Szitai Gyöngyi Viktória, 7.A

Bezák Dávid, 8.A, Szelényi Blanka Róza, 7.B Jámor levente Zétény, Marczinkó Zsombor Tibor, Nagy Áron, 7.B
Felkészítő tanáruk: Szentes Kata Zsuzsa

A XXIII. Országos Rajeczky Benjámin népdaléneklési versenyen a 6.b-ből Tóth Rebeka, Gyurisán Gréta, Vagyon Emese, Zsombók Lilla, Kovács Eszter arany minősítést szerzett.

A Pesovár énekversenyen ugyanez a csapat kiemelt arany minősítést, a Vagyon Emese, Zsombók Lilla, Tóth Rebeka tercett arany minősítést, Nemes Levente, Szabó Sebestyén, Elekes Benedek tercett ezüst, valamint Nemes Levente, Szabó Sebestyén, Elekes Benedek, Pöcze Botond, Bezák Bercel csapatban szintén ezüst minősítést szerzett.
Felkészítő tanáraik mindkét versenyen: Radics Éva és Pogány Luca

Iskolánk 7.b osztályos tanulója, **Fóris Abigél a Friss Antal országos gordonkaversenyen 1. helyezést ért el, a VIII. Danubia Talents Nemzetközi Zenei Versenyen szintén 1. helyezést ért el, a Menner Bernát Regionális szólóhangszer Versenyen pedig nívódíjat kapott.**

SPORT

Iskolánk 8.a osztályos tanulója, **Reichert Jázmin a novemberben Hollandiában megrendezett KWF World Championship (Karate világbajnokságon) 2. helyezést ért el!**

Az országos karate diákolimpián ifjúsági kategóriában Reichert Jázmin 1. helyezett lett, 3. helyezést ért el Solymosi Sára. Gyermekek kategóriában 1. helyezett lett Reichert Hanna.

Március 1-én Cegléden az országos páros tollaslabda Diákolimpián Borka Hedvig Sarolta (8.a) és Fánczi Áron (9.c) vegyes párosban, továbbá Fánczi Áron (9.c) és Makk Benedek (9.c) fiú párosban is 1. helyezést értek el. (a jobb oldali képen)

A Miskolci Műkorcsolya vidékbajnokságon Bráth Hanna (6.b) az inter kategóriában országos 2. helyezést ért el.

Az V-VI. korcsoportos megyei röplabdabajnokságon iskolánk csapata a 2. helyen végzett. A csapat tagjai: Csáti Alíz, Horváth Eszter, Borka Sára, Bognár Boróka, Langmár Kara, Langmár Zsófia, Magyar Emese, Török Flóra. Felkészítő tanáruk: Dr. Somosné Horváth Edina.

IV. korcsoportos lány floorball csapatunk az országos elődöntőben az 5. helyen végzett A csapat tagjai: Keller Luca, Kálmán Vivien, Pocsai Lizett, Szauter Emese. Felkészítő tanáruk: Miklós Éva.

IV. korcsoportos kézilabdacsapatunk városi 2. helyezést ért el. A csapat tagjai: Alonso Ibarra Dániel, Jámbor Levente, Linczer Tamás, Molnár Abel, Szabó-Bakos Bulcsú, Szabó-Bakos Gergely, Szabó-Desits Bence, Vince Viktor Levente, Weilandits Péter, Wilhelm Kenéz Mór. Felkészítő tanáruk: Varga Tamás.

IV. korcsoportos lány kosárlabdacsapatunk megyei 1. helyezést ért el, és az országos elődöntőbe jutott. A csapat tagjai: Burján Boglárka, Guttmann Dóra, Hegedűs-Ari Nóra, Kálmán Vivien, Keller Luca, Muzsek Luca, Tamási Borbála, Simon Bernadett, Vagyon Emese, Stein-Vinklár Flóra. Felkészítő tanáruk: Gerlaki Krisztina.

A regionális B33-as Kosárlabda Diákolimpia döntőjében iskolánk lány csapata (Keller Dóra, Keller Luca, Stein-Vinklár Flóra, Vagyon Réka) a 3. helyet szerezte meg.

Fiú csapatunk (Bartók Áron, Király Péter, Stumfold Bence, Vincz Botond) a selejtező csoportját megnyerve, végül az 5. helyen végzett. Felkészítő tanár: Gerlaki Krisztina

Iskolánk V-VI. korcsoportos lány kosárlabdacsapata a megyei Diákolimpia döntőt megnyerve bejutott az országos elődöntőbe, ahol a második helyezést szereztek meg.

A csapat tagjai: Keller Dóra, Keller Luca, Magyar Emese, Mátyás Kincső, Mátyás Villő, Stein-Vinklár Flóra, szombati Katalin, Török Flóra, Vagyon Réka, Varga Lili.

Felkészítő tanár: Gerlaki Krisztina, kísérő tanár: Varga Tamás

4x50 méteres gyorsváltó úszásban

II. korcsoportos lány csapatunk városi 1. helyezett lett, majd megyei 2. helyezést ért el. A csapat tagjai: Kovács Boglárka, Kertész Réka, Szakál Panna, Nemes Hanga.

III. korcsoportos fiú csapatunk városi 2. helyezett lett, majd megyei 1. helyezést ért el. A csapat tagjai: Sütő Balázs, Ivanyenkó Ádám, Kotter Péter, Bordács Boldizsár. Az országos döntőben 6. helyezést értek el, Sütő Balázs, Ivanyenkó Ádám, Kotter Péter, Kiszely János összállításban.

V-VI. korcsoportos lány csapatunk városi 2. helyezett lett, majd megyei 2. helyezést ért el. A csapat tagjai: Tóth Bettina, Süveg Anna, György Izabella, Walthier Laura.

V-VI. korcsoportos fiú csapatunk városi 2. helyezett lett, majd megyei 1. helyezést ért el. A csapat tagjai: Sütő Ádám, Kiszely Farkas, Csuti Levente, Kovács Maxim.

Felkészítő tanáruk: Gerlaki Krisztina.

A 100 méteres gyorsúszás országos döntőjében Szelényi Blanka a 9. helyen végzett.

A szinkronúszó országos bajnokságon az Orka SE színeiben Süveg Anna (11.a) és Tóth Bettina Bianka (11.b) junior páros kategóriában bronzérmes szerzett. Junior csapat kategóriában György Izabel (10.c), Süveg Anna (11.a) és Tóth Bettina Bianka (11.b) 5 további csapattársukkal együtt országos 5. helyen végeztek.

Ritmikus gimnasztika sportágon belül **csoportos gimnasztikában V. korcsoportos csapatunk országos 2. helyezést ért el. A csapat tagjai: Fövényi Anett, Móré Melinda Dóra, Schmöltz Rebeka Sára, Simon Bernadett, Simon Laura.**

Aerobik sportágban basic párosban UP-II. korcsoportban az országos elődöntőben 4. helyezést ért el a Jámbor Boglárka – Kovács Róza páros.

A mezei futóbajnokságon III. korcsoportos fiú csapatunk városi 2. helyezést ért le, majd megyei 4. helyet szerzett. A csapat tagjai: Kiszely János, Sütő Balázs, Kotter Péter, Ivanyenkó Ádám, Szmulai Ádám.

A mezei futóbajnokságon IV. korcsoportos fiú csapatunk városi 2. helyezést ért le, majd megyei 7. helyet szerzett. A csapat tagjai: Molnár Ábel, Jámbor Levente, Vagyon Ákos, Szabó Haraszti Ágoston.

A mezei futóbajnokságon IV. korcsoportos lány csapatunk városi 2. helyezést ért le, majd megyei 2. helyet szerzett. Az országos döntőben a 25. helyen végeztek. A csapat tagjai: Juhász-Duró Júlia, Keller Luca, Takács Nóra, Tamási Borbála, Wéber Katalin.

A mezei futóbajnokságon VI. korcsoportos fiú csapatunk megyei 1. helyet szerzett, majd országos 14. helyen végzett. A csapat tagjai: Kiszely Vince, Sütő Ádám, Székely István, Wilhelm Botond, Stock Ágoston.

Felkészítő tanáruk: Varga Tamás

BÉRMÁLÁS – 2024. április 14.

Berlini beszámoló

Néhány hónappal ezelőtt nagy meglepetésünkre iskolánk vegyeskara meghívást kapott a Berlin Brandenburg International School kórusfesztiváljára. Mindnyájan izgatottan vártuk ezt a februári kiruccanást, melyet hosszú és kitartó próbák előztek meg.

Utunkat péntek reggel 6 órakor kezdtük meg a Fehérvár Travel buszával. Idegenvezetőnk, Dr. Bíró Mihályné Ildikó a 12 órás út alatt csupa érdekes dolgot mesélt nekünk. Elrepített bennünket Szlovákia gazdaságától Csehország történelmén keresztül Berlin múltbeli és jelen helyzetéig. Megérkezve a szálláshelyünkre egy próbával kezdtünk. Ezek után birtokba vettük a csocsóasztalt és a zongorát is.

Szombat reggel újult erővel vágunk neki a koncert előtti fárasztó, ámde izgalmas próbafolyamatnak. Volt lehetőségünk megismerkedni az ott tanuló diákokkal, ők körbevezettek bennünket a BBIS campusán, meséltek nekünk az ottani életéről, énekeltünk a szabadidőnkben is, sőt mi több, az egyik gyakorló színpadot birtokba vette a Fejér Holló Diákszínpad néhány tagja, ami nagy sikert aratott.

Főszervezőnk, Kovács (Panni) Anna és Radics Éva tanárnők mindenben a segítségünkre voltak, valamint Moharos Sándor tanár úr és Miklós Éva tanárnő is.

A kórusok hamar egymásra hangolódtak, ez főként Panninak és a páratlan pozitív kisugárzásának köszönhető. Mindenkit egytől-egyik inspirált, és gyönyörű koncertet adhattunk a berlini polgároknak vasárnap délután.

Hétfő reggel borús napra ébredtünk, de ez nem tántorított el bennünket attól, hogy felfedezzük, mit is tartogat számunkra a német főváros. Városnéző túránk során volt szerencsénk megnézni a berlini fal megmaradt részét, a Branderburgi kaput, jártunk Check point Charlie-nál valamint a Reichstag épületénél is. Mindemellet számos emlékművet tekinthetünk meg a város különböző pontjainál a 2. világháborúban elhunytak tiszteletére. Sajnos Potsdamra nem maradt időnk, reméljük, hogy ezt jövőre pótolhatjuk.

Hálásan köszönjük a meghívást a berlini iskolának, valamint a Ciszterci Szent István Gimnázium és szüleink támogatását. Reméljük, jövőre újra részt vehetünk ezen a felejthetetlen rendezvényen.

Ruff Réka, Rezsnyák Eszter,
Horosz Adél, Horváth Tamás

„Nagyon örülök, hogy az énekkarral eljuthattunk Németországba és azon belül Berlinbe. A fesztivál elképesztően jó volt! Sok emberrel találkozhattunk, és megismerhettünk más nemzetiségű diákokkal és az ő kultúrájukkal, miközben végig zenéltünk és énekeltünk. Ezzel az utazással bejárhattuk Berlint és sok érdekességet tanulhattunk róla. Hálás vagyok, hogy lehetőséget kaptunk erre a csodás utazásra, és hogy emellett azt csinálhattuk, amit szeretünk: együtt énekelhettünk!”

(Glaser Lili 11.d)

„Hatalmas élmény volt az út, mivel én még soha nem jártam Németországban. De nem csak emiatt, hanem mert más kórusokkal is együtt énekelhettem. A külföldi közönségnek énekelve, a zene megmutatta azt az erejét, hogy lehet közös nyelv, jöjjünk a világ bármely részéről.

Ui: Nem is értem, miért nem ez a világnyelv...”

(Palásti Veronika 10.a)

„Még fel sem tudtam fogni teljesen, milyen hatalmas dolog történt velünk az elmúlt napokban. A többiekkel arról beszéltünk, hogy mindannyian számoltuk vissza a napokat, de nem azért. mert annyira haza akartunk jönni, hanem mert "jaj, már csak 2 nap van hátra: :-(". A koncert, a programok, meg minden tökéletes volt! Remélem jövőre is megyünk, mert én teljesen feltöltődtem!”

(Kaposi Réka 11.d)

„Mindenki, akivel beszéltem, egyetért velem abban, hogy kevés volt ez a két nap. Rövid idő alatt rengeteg ismerősre tettünk szert, és nem volt idő mindenkivel szót váltanunk. Az a világ, gondolkodásmód, életfelfogás annyira más, hogy rengeteget tanulhattam volna még. Maga a fesztivál megterhelő volt a napi 6 órás próbáival, de mindenképpen megcsinálnám újra, akár többször is! Olyan volt, mintha bepillantást nyertem volna a profik világába. Az pedig majd később derül ki, de biztos vagyok benne, hogy közösségként is közelebb kerültünk egymáshoz.”

(Galovics Luca 11.a)

„Hatalmas élmény volt az egész berlini út! A kórustalálkozó gy egészen már közeg volt, tele új emberekkel, de a közös éneklés mégis összekötött bennünket. Tetszett, hogy mindenki ilyen nyitott volt és ilyen kedvesen viszonyult hozzánk. Tetszett, hogy a kóruson belül is jobban meg tudtam ismerni embereket. És az, hogy Berlinben városnézéssel tölthettünk egy napot, külön nagy élmény volt. Nem is gondoltam volna, hogy egy napba ennyi minden belefér. Köszönöm, hogy részt vehettem ezen a csodálatos úton, és hogy ennyi jó élménnyel gazdagodhattam.”

(Molnár Kinga 9.a)

Gyász hír Lukács László (1950-2023)

Családja – felesége, Demeter Zsófia történész, a Szent István Király Múzeum nyugalmazott igazgatója, valamint fiai: Lukács Miklós és Károly –, kollégái és barátai kísérték utolsó útjára 2024 január 27-én, szombaton délelőtt Lukács László néprajzkutatót, a néprajztudomány doktorát, muzeológust, egyetemi tanárt. Brückner Ákos Előd katolikus plébános tartotta a gyászszerbartást a Budai úti református templom kolumbáriumában, ahol így emlékezett meg Zámoly és Fejér vármegye díszpolgáráról: „Odaadó munkája mellett is törődött családjával, hűséges, gondos férj, gyermekeiről gondoskodó, jól nevelő apa volt”. Lukács Lászlót, egykori diákunkat, az öregdiák-szövetség elkötelezett tagját Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata és a Szent István Király Múzeum saját halottjának tekinti.

Pokrovenszki Krisztián, a Szent István Király Múzeum igazgatója kiemelte búcsúztatójában, hogy Laci bácsi mindig segítőkész volt a kollegáival és mindig kész volt megosztani a tudását, amely ma is példaértékű. Mindenkihez volt egy kedves szava, egy tanulságos története. Sokat nevelt szakmailag és az életre egyaránt.

Cser-Palkovics András, Székesfehérvár polgármestere a beszélgetésekről emlékezett meg, amelyek hozzá kötődnek.

- Hinnünk kell, hogy ahol most ő van, ott a mosoly és a békesség az úr. Miközben valójában Lukács László életében a mosoly és a békesség mindig jelen volt. Jellegzetessége volt a valódi beszélgetés, annak igénye. Legutóbbi kutatómunkájának sorsát szinte egészen a halála előtti órákig szívén viselte, azzal kapcsolatban hívott fel telefonon.

Kemecsi Lajos, a Magyar Néprajzi Társaság elnöke és a Néprajzi Múzeum főigazgatója megemlékezett Lukács László gazdag, színes szakmai életútjáról, kiemelve, hogy a kortárs néprajzkutatás területén Lukács László az egyik legsokoldalúbb érdeklődésű, kiemelkedő teljesítményt nyújtó tudós volt. Sokszínű tudományos érdeklődésének fő kutatási témáihoz tartozott a magyar és a közép-európai néprajz számos területe: a népi építészet, a tanyák néprajza, a céhes hagyományok, népszokások, a szentek kultusza, a táj- és népkutatás.

Hálásak vagyunk az életedért, Isten nyugosztaljon, Laci bácsi!

S. Tóttó Rita írása alapján

„Megbékélés a sírok felett”

A magyar és a német kormány között létrejött, Hadisírokról szóló megállapodás aláírásának 30. évfordulója alkalmából koszorúzással egybekötött megemlékezést tartott a 11. c osztály 2024. április 12-én a Szentlélek temetőben osztályfőnökük vezetésével. Mintegy 2300 német és 1700 magyar katona sírja felett róttuk le tiszteletünket.

Lévayné Tólos Livia

